

проф. Емилия Денчева

„Германи ли са готите?“ Езиковедската перспектива.

Заглавието на доклада в първата му част би озадачило всеки един филолог германист. Още с появата на граматиката на Якоб Грим (*Deutsche Grammatik. Band I, Göttingen 1822*), която поставя началото на германистиката като наука, въпросът за принадлежността на готите към германската група на индогерманското семейство се счита за безспорно изяснен. В наши дни обаче очевидно е възникнала потребност той да бъде дискутиран отново. Ще си позволя да допусна, че тази потребност е породена от съвременни проучвания на изследователи нефилолози, които не намират убедителни доказателства в своята научна област за етническата връзка на готите с германите.

Като филолог мога да се заема с отговора на поставения в заглавието въпрос – *Германи ли са готите?*, единствено по косвен път, а именно като приведа доказателства за това, че документираният в определен брой писмени паметници готски език е германски език, а оттук логично би следвал и изводът, че носителите на този език – готите, са германи. Към този ъгъл на разглеждане на проблема насочва втората част на заглавието на доклада. В изложението ще се опитам да покажа езиковедската перспектива за доказване на тезата, че готите са германи.

Като отправна точка на изложението ще започна с кратко представяне на засвидетелстваните писмени паметници на готски, за които в германистичната наука се смята, че като цяло спадат към една и съща традиция и представляват части от превода на Светото писание (Стария и Новия Завет) от Вулфила. След това ще обърна накратко внимание на някои по-важни сведения за Вулфила, както и на някои особености на документирания езиков материал, в частност на превода на Новия Завет. Без да се спирам на конкретните резултати от моето изследване на граматическата категория „Инфинитивни изречения

с изразен подлог“ в готските евангелски текстове, ще споделя само впечатлението си от работата на преводача. За да аргументирам наличието на генетична връзка между готския и протогерманския ще се огранича с примери от фонетико-фонологичното и лексикалното равнища на езика, тъй като от една страна смятам, че тези равнища са по-достъпни за неспециализирана аудитория, а от друга, че са достатъчно убедителни в защита на тезата за родството на готския с протогерманския, а оттам и с останалите германски езици – немски, английски, нидерландски, шведски, норвежки, датски, исландски, феройски.